

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2006

N:o 1259—1264

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1259	Laki kasvinsuojeluaineista	3665
1260	Laki kemikaalilain muuttamisesta	3681
1261	Laki rikoslain 44 luvun 1 §:n muuttamisesta	3683
1262	Laki sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista	3684
1263	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 ja 13 §:n muuttamisesta	3686
1264	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	3687

N:o 1259

Laki

kasvinsuojeluaineista

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tavoite

Tämän lain tavoitteena on turvata hyvää kasvinterveyden tilaa ja elintarvikkeiden laatua varmistamalla, että markkinoilla ja käytössä olevat kasvinsuojeluaineet ovat asianmukaisesti käytettyinä tehokkaita ja tarkoitukseensa sopivia, eivätkä aiheuta haittaa ihmisten tai eläinten terveydelle tai kohtuutonta haittaa ympäristölle. Lain tavoitteena on lisäksi varmistaa, että kasvinsuojeluaineita käytetään asianmukaisesti.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan kasvinsuojeluaineiden valmistukseen, hyväksymiseen, markkinoille saattamiseen, pakkaamiseen, varastointiin, käyttöön ja valvontaan Suomessa sekä maastavientiin ja maahantuontiin.

Tätä lakia ei sovelleta Suomen kautta tullaamatta kuljetettaviin kasvinsuojeluaineisiin.

3 §

Suhde eräisiin säädöksiin

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään,

HE 147/2006
MmVM 10/2006
EV 164/2006

Neuvoston direktiivi 91/414/ETY (31991L0414); EUVL N:o L 230, 19.8.1991, s. 1

191—2006

895029

sovelletaan kasvinsuojeluaineisiin, mitä kemikaalilaissa (744/1989) kemikaaleista säädetään. Vaaralliseksi kemikaaliksi luokitellun kasvinsuojeluaineen teolliseen käsittelyyn ja varastointiin, siirtoon sekä säilytykseen sovelletaan, mitä vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annettussa laissa (390/2005) säädetään. Kasvinsuojeluaineiden kuljetukseen sovelletaan, mitä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annettussa laissa (719/1994) säädetään.

Kasvinsuojeluaineiden jäämistä elintarvikkeissa ja rehuissa sekä niiden valvonnasta säädetään elintarvikelaissa (23/2006) sekä rehulaissa (396/1998) ja niiden nojalla. Kasvinsuojeluaineet, joiden hyväksyminen on peruutettu tai joiden hyväksymisen voimassaolo muutoin on lakannut, sekä muuten käytöstä poistettavat kasvinsuojeluaineet ovat ongelmajätettä, ja niihin sovelletaan jätelakia (1072/1993). Geneettisesti muunnetuista organismeista on lisäksi voimassa, mitä niistä geenitekniikkalaissa (377/1995) säädetään. Kasvinsuojeluaineita käsittelevän työturvallisuudessa on otettava lisäksi huomioon työturvallisuuslain (738/2002) vaatimukset.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kasvinsuojeluaineella* tehoainetta sekä yhtä tai useampaa tehoainetta sisältävää valmistetta siinä muodossa, jossa se toimitetaan käyttäjälle ja joka on tarkoitettu:

a) suojelemaan kasveja tai kasvituotteita kasvintuhoojalta;

b) vaikuttamaan kasvien elintoimintoihin muulla tavoin kuin ravinteina;

c) vaikuttamaan kasvituotteiden säilyvyyteen, jollei näihin aineisiin ja valmisteisiin sovelleta elintarvikelisiä aineita koskevia erityissäännöksiä;

d) tuhoamaan haitallisia kasveja; taikka

e) tuhoamaan kasvin osia tai estämään kasvien haitallista kasvua;

2) *aineella* kemiallisia alkuaineita ja niiden yhdisteitä siinä muodossa kuin ne esiintyvät luonnossa tai teollisesti tuotettuina mukaan lukien kaikki valmistuksen seurauksena syntyneet epäpuhtaudet;

3) *tehoaineella* aineita tai pieneliöitä, mukaan lukien virukset, joilla on yleinen tai erityinen vaikutus kasvintuhoojiin taikka kasveihin, kasvinosiin tai kasvituotteisiin;

4) *uudella tehoaineella* tehoainetta, joka ei ole ollut markkinoilla missään Euroopan unionin jäsenvaltiossa ennen 25 päivää heinäkuuta 1993 sekä jonka hyväksymisestä Euroopan yhteisön alueella sallituksi tehoaineeksi ei ole vielä päätetty kasvinsuojeluaineita koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti tai jonka hyväksymistä ei ole aikaisemmin haettu muussa jäsenvaltiossa;

5) *vanhalla tehoaineella* tehoainetta, joka on ollut markkinoilla jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa ennen 25 päivää heinäkuuta 1993 ja jonka hyväksymisestä Euroopan yhteisön alueella sallituksi tehoaineeksi ei ole vielä päätetty kasvinsuojeluaineita koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti;

6) *valmisteella* kahdesta tai useammasta aineesta, joista vähintään yksi on tehoaine, koostuvia seoksia, jotka on tarkoitettu käytettäväksi kasvinsuojeluaineena;

7) *kasvinsuojeluaineiden jäämällä* yhtä tai useampaa kasvissa taikka kasviperäisessä tuotteessa, syötävässä eläinperäisessä tuotteessa tai muualla ympäristössä olevaa ainetta, jonka esiintyminen on seurausta kasvinsuojeluaineiden käytöstä, mukaan lukien niiden aineenvaihdunta-, hajoamis- ja reaktiotuotteet;

8) *kasveilla* eläviä kasveja ja eläviä kasvinosia, tuoreet hedelmät ja kylvösiemenet mukaan lukien;

9) *kasvituotteella* kasviperäistä jalostamattomaa tai vain yksinkertaisella tavalla käsiteltyä tuotetta, jollei sitä voida pitää kasvina;

10) *kasvintuhoojalla* kasveissa tai kasvituotteissa esiintyviä sellaisia eläin- tai kasvikuntaan kuuluvia haitallisia organismeja, sieniiä, bakteereita ja fytoplasmoja sekä viruksia ja muita taudinaiheuttajia, jotka voivat aiheuttaa välitöntä tai välillistä vahinkoa viljelykasveille, luonnonvaraisille kasveille tai niistä saataville tuotteille;

11) *integroidulla torjunnalla* biologisten, bioteknologisten, kemiallisten, fysikaalisten, viljelyteknisten tai kasvinjalostuksellisten toimenpiteiden järjiperäistä soveltamista kokonaisuutena siten, että kasvinsuojeluaineiden

käyttö on rajoitettu kaikkein välttämättömimpään kasvintuhoajien esiintymisen pitämiseksi sen alapuolella, jonka ylittyminen merkitsisi merkittäviä taloudellisia vahinkoja tai tappioita;

12) *markkinoille saattamisella* jokaista luovutusta maksua vastaan tai vastikkeetta silloin, kun kyseessä ei ole siirto varastointiin, jota seuraa toimitus Euroopan yhteisön alueen ulkopuolelle; myös kasvinsuojeluaineen vapaaseen liikkeeseen laskeminen yhteisön alueelle on markkinoille saattamista;

13) *toiminnanharjoittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa, varastoi, saattaa markkinoille, välittää, tuo maahan tai vie maasta taikka käyttää kasvinsuojeluaineita;

14) *luvanhaltijalla* toiminnanharjoittajaa, jonka hakemuksesta kasvinsuojeluaine on hyväksytty tai joka on tullut tällaisen sijaan sekä jolle hyväksyminen aikaansaa oikeuden saattaa hyväksytty kasvinsuojeluaine ensi kerran markkinoille Suomessa;

15) *maahantuonnilla* kasvinsuojeluaineiden tuontia muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista;

16) *maastaviennillä* kasvinsuojeluaineiden vientiä muihin kuin Euroopan unionin jäsenvaltioihin;

17) *erityistä vaaraa terveydelle tai ympäristölle aiheuttavalla kasvinsuojeluaineella* kemikaalilain 11 §:ssä tarkoitettua terveydelle tai ympäristölle vaarallista kemikaalia, johon sen olomuotoon tai käyttötapaan kasvinsuojeluaineena käytettäessä liittyy erityinen vaara terveydelle tai ympäristölle.

Mitä tässä laissa säädetään Euroopan yhteisöstä tai Euroopan unionin jäsenvaltioista, koskee myös Euroopan talousalueesta tehdystä sopimuksessa edellytetyssä laajuudessa Euroopan talousaluetta ja sen jäsenvaltioita.

2 luku

Kasvinsuojeluaineen yleiset vaatimukset

5 §

Kasvinsuojeluaineen hyväksyttävyyden edellytykset

Kasvinsuojeluainetta saa saattaa markki-

noille tai käyttää vain, jos se on hyväksytty kasvinsuojeluaineeksi, jollei jäljempänä toisin säädetä. Hyväksymisestä päättää Elintarviketurvallisuusvirasto, joka myös pitää rekisteriä hyväksytyistä kasvinsuojeluaineista.

Kasvinsuojeluaineeksi tarkoitettua ainetta tai valmistetta, jota ei ole hyväksytty tämän lain mukaisesti, saa valmistaa, varastoida tai tuoda maahan vain tutkimus- ja koetoimintaa tai maastavientiä varten. Jos aine tai valmiste on hyväksytty toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa kasvinsuojeluaineita koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti, saadaan sitä kuitenkin kyseiseen jäsenvaltioon vientiä varten valmistaa, varastoida ja tuoda maahan. Hyväksymättömiä kasvinsuojeluaineita voidaan käyttää tutkimus- ja kehitystarkoituksiin suoritettavissa hyväksymättömän kasvinsuojeluaineen päästämistä ympäristöön edellyttämässä kokeissa vain, jos Elintarviketurvallisuusvirasto on antanut siihen luvan siten kuin 26 §:ssä säädetään.

6 §

Kasvinsuojeluaineen myyntipäällykseen tehtävät merkinnät

Sen lisäksi, mitä kemikaalilaissa tai sen nojalla säädetään kasvinsuojeluaineen myyntipäällykseen tehtävistä merkinnöistä, myyntipäällykseen on tehtävä kasvinsuojeluaineita koskevassa yhteisön lainsäädännössä edellytetyt ja muut valmisteen turvallisen käytön edellyttämät myyntipäällyksmerkinnät. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset myyntipäällykseen tehtävistä merkinnöistä.

3 luku

Kasvinsuojeluaineen hyväksyminen

7 §

Hyväksymisen hakeminen

Kasvinsuojeluaineen hyväksymistä hakevalla on oltava pysyvä toimipaikka jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa.

Hakijan tulee toimittaa hakemuksen yhteydessä tiedot ja tutkimukset:

- 1) valmisteen käyttötarkoituksesta, käyttötavasta ja tehokkuudesta;
- 2) käytöstä aiheutuvista jäämistä;
- 3) valmisteen ja tehoaineen kemiallisista ja fysikaalisista ominaisuuksista, myrkyllisyydestä ja muista terveysvaikutuksista;
- 4) valmisteen käyttäytymisestä ja vaikutuksista ympäristössä;
- 5) turvallisen käytön edellyttämistä varoimista; sekä
- 6) muista yhteisön lainsäädännössä edellytetyistä kasvinsuojeluaineiden hyväksymisen edellytysten arvioinnissa tarvittavista tiedoista.

Hakemukseen tulee liittää esitys valmisteen myyntipäällykseen tehtäviksi merkinnöiksi ja ehdotus käyttöturvallisuustiedotteeksi, jos kemikaalilaissa edellytetään valmisteelle käyttöturvallisuustiedotetta.

Tarkemmat säännökset hakemusmenettelystä, hakemuksesta ja sen yhteydessä toimitettavista kasvinsuojeluaineita koskevassa yhteisön lainsäädännössä edellytetyistä tiedoista ja tutkimuksista sekä tarvittavista näytteistä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

8 §

Hyväksymisen edellytykset

Kasvinsuojeluaine hyväksytään, jos:

- 1) valmisteen tehoaine on hyväksytty Euroopan yhteisön alueella sallituksi tehoaineeksi kasvinsuojeluaineita koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti;
- 2) valmiste on asianmukaisesti tarkoitukseensa käytettynä riittävän tehokasta;
- 3) valmisteella ei ole asianmukaisesti tarkoitukseensa käytettynä kohtuuttomia haittavaikutuksia kasveihin, kasvituotteisiin tai ympäristöön;
- 4) valmiste ei aiheuta asianmukaisesti tarkoitukseensa käytettynä kohtuuttomia kärsimyksiä torjuttaville selkärangaisille eläimille;
- 5) valmisteella ei ole asianmukaisesti tarkoitukseensa käytettynä haitallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen taikka pohjaveteen;
- 6) käytettävissä on määrittämenetelmät kasvinsuojeluaineen sisältämille tehoaineille

sekä sellaisille valmisteen sisältämille aineille ja käytöstä aiheutuville jäämille, joilla voi olla merkittäviä terveys- tai ympäristövaikutuksia, ja valmisteen käytöstä maataloustuotteisiin aiheutuvien jäämien enimmäismäärät on asetettu; sekä

- 7) valmisteen soveltuvuutta käyttötarkoitukseensa on tutkittu Suomessa tai muualla, missä maatalous-, kasvinsuojelu- ja ympäristöolot ovat samankaltaiset.

Jos kasvinsuojeluaineen tehoaine on hyväksytty Euroopan yhteisön alueella sallituksi tehoaineeksi, tehoainetta ei arvioida hyväksymisen yhteydessä. Jos 7 §:ssä tarkoitettu hakemus koskee uutta tehoainetta sisältävää kasvinsuojeluainetta ja hakemus ilmeisesti täyttää yhteisön lainsäädännössä asetetut vaatimukset, tulee hakija osoittaa toimittamaan tehoainetta sekä vähintään yhtä kyseistä tehoainetta sisältävää valmistetta koskeva hakemus liitteineen Euroopan yhteisöjen komissiolle ja tiedoksi Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Tarkemmat säännökset yhteisön lainsäädännön mukaisista kasvinsuojeluaineiden tehoaineista sekä niitä koskevista käyttöehdoista ja muista tiedoista annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella sen mukaan kuin kasvinsuojeluaineita koskevassa yhteisön lainsäädännössä edellytetään.

9 §

Hyväksymisestä päättäminen

Kasvinsuojeluaineen arvioinnissa noudatetaan yhteisön lainsäädännössä edellytetyjä kasvinsuojeluaineiden arviointia ja hyväksymistä koskevia yhtenäisiä periaatteita. Hyväksyminen annetaan määräajaksi, enintään kymmeneksi vuodeksi, ja se voidaan hakeemuksesta uudistaa, jos hyväksymisen edellytykset edelleen täyttyvät.

Kasvinsuojeluaineen hyväksyessään Elin- ja eläinlääketurvallisuusvirasto vahvistaa valmisteen käyttötarkoituksen, käyttöohjeen ja muut myyntipäällyksmerkinnät.

Tarkemmat säännökset hyväksymisen ja uudelleenhyväksymisen edellytyksistä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella sen mukaan kuin niistä säädetään kasvinsuojeluaineita koskevassa yhteisön lain-

säädännössä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset kasvinsuojeluaineen hyväksymismenettelystä.

10 §

Vastavuoroinen hyväksyminen

Kasvinsuojeluaine, joka on hyväksytty josakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa kasvinsuojeluaineita koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti, on hakijan esityksestä hyväksyttävä hakijan joutumatta toistamaan hyväksymistä edellyttäviä tutkimuksia. Edellytyksenä kuitenkin on, että tutkimukset on tehty Suomen oloja vastaavissa maatalous-, kasvinsuojelu- ja ympäristöoloissa. Sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään hyväksymisen hakemisesta, vastavuoroista hyväksymistä koskevan hakemuksen tulee sisältää tiedot toisen jäsenvaltion antamasta hyväksymisestä sekä tiedot niistä edellä tarkoitetuista oloista, joissa tutkimukset on tehty.

Tarkemmat säännökset hakemuksessa ilmoitettavista toisen jäsenvaltion antamaa hyväksymistä sekä maatalous-, kasvinsuojelu- ja ympäristöoloja koskevista tiedoista annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

11 §

Kasvinsuojeluaineen hyväksymistä koskevat poikkeusmenettelyt

Sen estämättä, mitä 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetään yhteisön alueella sallitusta tehoaineesta, voidaan uutta tehoainetta sisältävä kasvinsuojeluaine hyväksyä kolmen vuoden ajaksi, jos Euroopan yhteisöjen komissio hyväksyy mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettua hakemuksen tutkittavaksi tehoaineen hyväksymistä varten. Hyväksyminen voidaan hakemuksesta uudistaa, jos komissio hyväksyy tehoainetta sisältävien valmistajien käytön jatkamisen jäsenvaltioissa. Vanhaa tehoainetta sisältävä kasvinsuojeluaine voidaan hyväksyä enintään kymmenen vuoden ajaksi, jos tehoaineen arviointi hyväksymistä varten on yhteisössä vielä kesken.

Sellainen kasvinsuojeluaine, joka ei täytä hyväksymiselle asetettuja edellytyksiä, voi-

daan hyväksyä väliaikaisesti enintään 120 päivän ajaksi, jos se on välttämätöntä kasvintuotantoa uhkaavan ennalta arvaamattoman vaaran vuoksi ja vaaraa ei voida torjua muilla keinoilla.

Tarkemmat säännökset uutta tai vanhaa tehoainetta sisältävän kasvinsuojeluaineen määräaikaisen hyväksymisen edellytyksistä sekä kasvinsuojeluaineen väliaikaisen hyväksymisen edellytyksistä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella sen mukaan kuin edellytyksistä säädetään kasvinsuojeluaineita koskevassa yhteisön lainsäädännössä.

12 §

Hyväksymisen muuttaminen ja laajentaminen

Elintarviketurvallisuusviraston on luvanhaltijaa kuultuaan muutettava hyväksymispäätöstä, jos kasvinsuojeluaineen käyttötapaa ja käytettäviä määriä voidaan tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella muuttaa. Hyväksymispäätöstä voidaan muuttaa tai laajentaa myös luvanhaltijan pyynnöstä. Hyväksymispäätöksen muuttaminen tai laajentaminen edellyttää kuitenkin, että hyväksymiselle asetetut vaatimukset edelleen täyttyvät.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi luvanhaltijaa kuultuaan sallia hyväksytyn kasvinsuojeluaineen käytön laajentamisen muuhunkin kuin hyväksytyyn tarkoitukseen maatalouden alalla toimivien tutkimuslaitosten, maatalouden ammatillisten järjestöjen tai ammattikäyttäjien hakemuksesta. Käytön laajentaminen on sallittava, jos se on yleisen edun mukaista. Käytön laajentamisen ehtona on, että:

1) hakija on toimittanut käytön laajentamista perustelevat asiakirjat ja tiedot;

2) kasvinsuojeluaineen hyväksymiselle 8 §:n 1 momentin 3—5 kohdassa asetetut edellytykset muutoin täyttyvät;

3) suunniteltu käyttö on laajuudeltaan vähäistä; sekä

4) käyttäjälle annetaan käyttöohjeet joko lisäämällä ohjeet myyntipäällyksen tekstiin tai erillisillä tiedotteilla.

Tarkemmat säännökset käytön laajentamisen ehdoista annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

13 §

Rinnakkaistuontivalmisteen hyväksyminen

Suomessa hyväksytyn kasvinsuojeluaineen (*alkuperäinen valmiste*) kanssa samanlainen Suomeen Euroopan yhteisön alueelta tuotava valmiste (*rinnakkaistuontivalmiste*) hyväksytään kasvinsuojeluaineeksi, jos:

1) rinnakkaistuontivalmiste on hyväksytty käyttöön kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY mukaisesti siinä maassa, josta valmiste tuodaan; sekä

2) se on samanlainen kuin alkuperäinen valmiste ottaen huomioon seuraavat seikat:

a) se on valmistettu samalla tavoin samaa tehoainetta käyttäen; ja

b) sen vaikutus on samanlainen ottaen kuitenkin huomioon valmisteiden käyttöolosuhteiden erot.

Rinnakkaistuontivalmisteen hyväksymistä haetaan kirjallisesti Elintarviketurvallisuusvirastolta. Rinnakkaistuontivalmisteen samanlaisuus alkuperäisen valmisteen kanssa arvioidaan asiakirjojen avulla ja tarvittaessa fyysikaalisten testien ja kemiallisten tutkimusten perusteella. Elintarviketurvallisuusvirasto vahvistaa rinnakkaistuontivalmisteen hyväksyessään valmisteen käyttötarkoituksen, käyttöohjeen ja muut myyntipäällysmarkkinat. Jos alkuperäisen valmisteen käyttötarkoitusta laajennetaan 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla, rinnakkaistuontivalmisteen hyväksymistä muutetaan vastaavasti rinnakkaistuontivalmisteen luvanhaltijan hakemuksesta. Rinnakkaistuontivalmisteen hyväksyminen peruutetaan, jos alkuperäisen valmisteen hyväksyminen peruutetaan sen vuoksi, että hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty. Hyväksyttyyn rinnakkaistuontivalmisteeseen sovelletaan muutoin, mitä alkuperäisestä valmisteesta säädetään tai määrätään.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin samanlaisuuden arviointiin liittyvistä seikoista, hakemuksesta ja sen käsittelemiseksi tarvittavista hakemukseen sisällytettävistä tiedoista ja näytteistä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan lisäksi säätää tarkemmin käyttöohjeista ja myyntipäällysmarkkinnoista.

14 §

Hyväksymisen peruuttaminen

Kasvinsuojeluaineen hyväksyminen on peruutettava, jos kasvinsuojeluaine ei enää täytä säädettyjä hyväksymisen edellytyksiä. Hyväksyminen peruutetaan myös luvanhaltijan pyynnöstä.

Jos kasvinsuojeluaineen hyväksyminen peruutetaan tai hyväksymisen voimassaolo muutoin lakkaa, Elintarviketurvallisuusviraston tulee päättää, milloin valmisteen markkinoille saattaminen ja käyttö on kielletty. Valmisteen vaarallisuuden tai muiden ominaisuuksien niin edellyttäessä Elintarviketurvallisuusvirasto voi myös asettaa määräajan, jonka kuluessa valmiste tulee poistaa toiminnanharjoittajan varastosta.

15 §

Asiantuntijaviranomaiset ja -laitokset

Kasvinsuojeluaineiksi tarkoitettujen aineiden ja valmisteiden hyväksymisen edellytysten selvittämiseksi ovat jäljempänä mainitut valtion viranomaiset ja laitokset velvolliset suorittamaan tällaisten aineiden ja valmisteiden tarkastuksia tai antamaan lausuntonsa hyväksymisen edellytyksistä seuraavasti:

1) biologisen tehokkuuden ja käyttökelpoisuuden tarkastamisen osalta, niiltä osin kuin aineet tai valmisteet sisältävät vanhaa tehoainetta, jota ei ole vielä hyväksytty Euroopan yhteisön alueella sallituksi tehoaineeksi kasvinsuojeluaineita koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti, Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus ja metsätaloudessa käytettäviksi tarkoitettujen aineiden ja valmisteiden osalta Metsäntutkimuslaitos;

2) palo- ja räjähdysvaaran, terveysvaaran ja työntekijälle aiheutuvan riskien arvioimisen osalta Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus;

3) ympäristöriskien arvioimisen osalta Suomen ympäristökeskus.

Elintarviketurvallisuusvirasto arvioi tai tarkastaa aineiden ja valmisteiden kemialliset ja fyysikaaliset ominaisuudet, määrittää ja arvioi tarvittaessa kasvi- ja eläintuotteiden jäämät, laatii Euroopan yhteisölle ehdotukset Suomen

arvioimien tehoaineiden jäämien enimmäismääristä ja asettaa tarvittaessa tilapäiset 8 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetut jäämien enimmäismäärät, arvioi valmisteen biologisen tehokkuuden ja käyttökelpoisuuden sekä tarvittaessa valmisteen terveys- ja ympäristöris-
kit.

4 luku

Toiminnan harjoittaminen

16 §

Kasvinsuojeluaineiden yleiset käyttö- vaatimukset

Kasvinsuojeluaineita on käytettävä havaitun tarpeen mukaisesti ja käyttöohjeita noudattaen sekä ottaen huomioon tasapainoisen kasvinsuojelun ja integroidun torjunnan periaatteet.

17 §

Kasvinsuojeluaineen valmistus, varastointi, säilytys ja myynti

Vaaralliseksi kemikaaliksi luokitellun kasvinsuojeluaineen valmistuksesta on voimassa, mitä kemikaalilaissa ja sen nojalla säädetään. Vaaralliseksi kemikaaliksi luokitellun kasvinsuojeluaineen teollisesta käsittelystä ja varastoinnista sekä säilytyksestä on voimassa, mitä vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetussa laissa ja sen nojalla säädetään. Vaaralliseksi kemikaaliksi luokitellun kasvinsuojeluaineen myynnistä ja muusta luovuttamisesta on voimassa, mitä kemikaalilaissa ja sen nojalla säädetään, jollei 23 §:n 1 momentista muuta johdu.

Muita kuin 1 momentissa tarkoitettuja kasvinsuojeluaineita on säilytettävä alkupe-
räispakkauksissaan asianmukaisessa säilytys-
tilassa erillään elintarvikkeista ja rehuista.

18 §

Kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskeva tutkinto

Erityistä vaaraa terveydelle tai ympäristölle aiheuttavaa kasvinsuojeluainetta saa käyttää

vain Elintarviketurvallisuusviraston kasvinsuojeluaineen käyttöön oikeuttavan tutkinnon suorittanut. Tutkinnolla osoitetaan kasvinsuojeluaineen turvallisen ja asianmukaisen käytön hallitseminen.

Suunnitellessaan ja kehittäessään 1 momentissa tarkoitettua tutkintoa Elintarviketurvallisuusviraston tulee olla yhteistyössä työsuojelu-, terveydensuojelu- ja ympäristönsuojeluviranomaisten kanssa. Tarkemmat säännökset tutkinnon järjestämisestä, sisällöstä ja suorittamisesta annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

19 §

Kasvinsuojeluaineen levitysvälineet

Kasvinsuojeluaineiden levitykseen saa käyttää vain tarkoitukseensa sopivia levitysvälineitä, jotka ovat hyväkuntoisia ja turvallisia.

20 §

Kasvinsuojeluaineen lentolevitys

Kasvinsuojeluaineen levitys ilma-aluksesta on kielletty.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, voi:

1) Elintarviketurvallisuusvirasto päättää kasvintuhoojan torjumisesta kasvinsuojeluaineen lentolevitystä käyttäen samalla, kun se päättää toimenpiteistä kasvintuhoojien torjumiseksi tai niiden leviämisen estämiseksi siten kuin kasvinterveyden suojelemisesta annetun lain (702/2003) 11 §:ssä säädetään, jos kasvintuhoojasta aiheutuu välitön uhka kasvinterveydelle eikä kasvintuhoojaa voida muulla tavoin tehokkaasti kohtuudella torjua tai sen leviämistä estää;

2) maa- ja metsätalousministeriö päättää metsäkeskuksen esityksestä kasvinsuojeluaineen lentolevityksestä metsässä kasvaviin puihin kohdistuvien laajojen hyönteis- tai sienituhojen torjumiseksi samalla, kun se päättää toimenpiteistä metsätuhon leviämisen tai syntymisen estämiseksi siten kuin metsän hyönteis- tai sienituhojen torjunnasta annetun lain (263/1991) 6 §:ssä säädetään, jos hyönteis- tai sienituhoja ei voida muulla tavoin tehokkaasti kohtuudella estää.

21 §

Lentolevityksen toteuttaminen

Kasvinsuojeluaineen lentolevitystä koskevan 20 §:n 2 momentissa tarkoitetun päätöksen tulee sisältää tiedot lentolevitysalueesta, torjuntatoimenpiteistä ja niiden suorittamisajankohdasta sekä torjunnassa käytettävästä kasvinsuojeluaineesta. Lentolevitys suoritetaan työvoima- ja elinkeinokeskuksen valvonnassa.

Kasvinsuojeluaineen lentolevitys on suoritettava erityistä huolellisuutta noudattaen ja siten, ettei siitä aiheudu vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai kohtuutonta haittaa ympäristölle. Levitysalue on selvästi merkittävä sijoittamalla maastoon helposti näkyviä tauluja, joissa ilmoitetaan kasvinsuojeluaineen levityksestä. Lentolevityksen saa suorittaa henkilö, jolla on käytettävissään asianmukainen lentolevityskalusto sekä riittävä tieto kasvinsuojeluaineiden lentolevityksestä ja taito lentolevitykseen. Lentolevityksestä on hyvissä ajoin ennen levitystä ilmoitettava alueelliselle ympäristökeskukselle, kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja terveys- ja eläinsuojeluviranomaiselle sekä kunnaneläinlääkärille.

Tarkemmat säännökset lentolevityksessä noudatettavasta menettelystä, levityksestä tehtävistä ilmoituksista sekä levityskalustolle ja levityksen suorittajalle asetavista vaatimuksista annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

22 §

Kirjanpito sekä myynti- ja tuontimääristä ilmoittaminen

Toiminnanharjoittajan, joka valmistaa, varastoi tai saattaa markkinoille kasvinsuojeluaineita, tulee pitää kasvinsuojeluaineista ajan tasalla olevaa valmistus-, varasto- ja myyntikirjanpitoa. Kirjanpitovelvollisuus ei kuitenkaan koske kasvinsuojeluaineiden vähittäiskauppaa. Toiminnanharjoittajan, joka ammatitoiminnassaan käyttää kasvinsuojeluaineita, tulee pitää ajan tasalla olevaa käyttökirjanpitoa käytetyistä kasvinsuojeluaineista ja niiden määristä. Kirjanpitoa on säilytettävä viiden

kalenterivuoden ajan sen vuoden päättymisestä, jota kirjanpito koskee.

Luvanhaltijan tulee ilmoittaa Elintarviketurvallisuusvirastolle vuosittain markkinoille saatettujen tai rinnakkaistuontivalmisteena tuotujen kasvinsuojeluaineiden määrät.

Tarkemmat säännökset 1 momentissa tarkoitetun kasvinsuojeluaineita koskevan kirjanpidon sisällöstä ja säilyttämisestä sekä 2 momentissa tarkoitetusta ilmoittamisesta annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

23 §

Erityistä vaaraa terveydelle tai ympäristölle aiheuttavan kasvinsuojeluaineen luovutus ja luovutusta koskeva kirjanpito

Erityistä vaaraa terveydelle tai ympäristölle aiheuttavaa kasvinsuojeluainetta saadaan myymälästä luovuttaa käyttöä varten ainoastaan kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevan tutkimuksen suorittaneelle tutkintotodistuksen esittämistä vastaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta luovutuksesta luovuttajan on pidettävä kasvinsuojeluaineiden asianmukaisen käytön ja luovutuksen valvontaa varten kirjanpitoa, josta käy ilmi, kenelle kasvinsuojeluainetta on luovutettu, luovutuksensaajan yhteystiedot, kuinka paljon ja mitä kasvinsuojeluainetta on luovutettu, luovutusajankohta sekä tutkimuksen voimassaoloaika. Kirjanpitoa on säilytettävä viiden kalenterivuoden ajan sen vuoden päättymisestä, jolloin kasvinsuojeluainetta on luovutettu. Jäljempänä 29 §:ssä tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla ja 30 §:ssä tarkoitetuilla valtuutetuilla tarkastajilla on oikeus saada kirjanpidon sisältämät tiedot valvontaa varten. Tiedot voidaan luovuttaa myös tulosteena. Henkilötietojen keräämiseen, käsittelyyn ja tallentamiseen sekä tallennettujen tietojen käyttämiseen ja luovuttamiseen sovelletaan muutoin, mitä henkilötietolaissa (523/1999) säädetään.

24 §

Ilmoitusvelvollisuus

Luvanhaltijan ja niiden, joiden hakemuk-

sesta kasvinsuojeluaineen käyttötarkoitusta on laajennettu, on ilmoitettava viipymättä Elintarviketurvallisuusvirastolle uusista tiedoista, jotka koskevat kasvinsuojeluaineiden tai niiden sisältämien tehoaineiden mahdollisia vaarallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön.

5 luku

Koe- ja tutkimustoiminta

25 §

Tarkastuksia suorittavien laitosten hyväksyminen

Elintarviketurvallisuusvirasto hyväksyy kasvinsuojeluaineiden biologista tehokkuutta ja käyttökelpoisuutta testaavat laitokset. Laitos hyväksytään, jos sillä on tarkastustoiminnan suorittamista varten pätevä henkilöstö, asianmukaiset laitteistot, tilat ja testauspaikat sekä menettelytapaohjeet, joiden kaikkien tulee täyttää hyvälle testaustoiminnalle asetetut vaatimukset.

Hyväksyminen voidaan peruuttaa, jos laitoksen toiminta ei enää täytä hyväksymisen edellytyksiä eikä laitos korjaa epäkohtia Elintarviketurvallisuusviraston asettamassa kohtuullisessa määräajassa tai jos laitos olenaisella tavalla rikkoo, mitä tässä laissa tai sen nojalla kasvinsuojeluaineista tai niiden testaustoiminnasta säädetään.

Tarkemmat säännökset 1 momentissa tarkoitetuista hyvän testaustoiminnan vaatimuksista sekä laitoksen hyväksymisestä ja hyväksymismenettelystä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

26 §

Koe- ja tutkimustoiminta

Tutkimus- ja kehitystarkoituksiin suoritettavia kokeita, jotka edellyttävät hyväksymättömän kasvinsuojeluaineen päästämistä ympäristöön, voidaan tehdä, jos Elintarviketurvallisuusvirasto on myöntänyt niihin luvan. Koetoiminnasta, jossa käytetään geneettisesti muunnettuja organismeja, säädetään erikseen. Lupahakemukseen on liitettävä koesuunnitelma sekä asiakirjat niistä saatavilla olevista

7 §:ssä tarkoitetuista tiedoista, joiden perusteella voidaan arvioida kokeen mahdolliset vaikutukset ihmisten ja eläinten terveyteen ja ympäristöön.

Lupa myönnetään, jos kokeesta ei arvioida olevan todennäköisiä haitallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön, hakijalla on käytettävissään kokeen suorittamiseksi asianmukaiset testauspaikat ja koe suoritetaan valvotuissa oloissa käyttäen rajoitettuja määriä valmisteita rajoitetulla alueella. Luvan hakijan on nimettävä kokeelle vastuuhenkilö.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua lupaa ei kuitenkaan tarvita, jos kokeita tekevä laitos on hyväksytty 25 §:ssä tarkoitetuksi kasvinsuojeluaineiden biologista tehokkuutta ja käyttökelpoisuutta testaavaksi laitokseksi. Tällaisen laitoksen tulee hyvissä ajoin ennen kokeen aloittamista ilmoittaa Elintarviketurvallisuusvirastolle tiedot kokeessa käytettävästä aineesta, sen käyttötarkoituksesta ja käyttömäärästä, kokeen laajuudesta ja kestosta sekä arvioiduista terveys- ja ympäristövaikutuksista.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi asettaa kasvinsuojeluaineella tehtävälle kokeelle ihmisten tai eläinten terveyden tai ympäristön turvaamiseksi tarpeellisia ehtoja. Kasvinsuojeluaineella tehtävä koe on keskeytettävä, jos kokeen aikana ilmenee, että valmisteella on sellaisia merkittäviä haitallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön, joita ei ole voitu ennakoida lupaa myönnettäessä tai 3 momentissa tarkoitettua ilmoitusta tehtäessä. Asiasta on ilmoitettava viipymättä Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Tarkemmat säännökset lupahakemusmenettelystä, lupahakemuksen ja koetta koskevan ilmoituksen sisällöstä sekä koe- ja tutkimustoiminnasta annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

27 §

Eläinkokeet

Tämän lain velvoitteiden täyttämiseksi tehtäviä eläinkokeita suunniteltaessa on vältettävä selkärangkaisilla eläimillä tehtäviä kokeita aina, kun se on mahdollista. Keinoista, joilla tarpeettomia eläinkokeita pyritään välttä-

mään, säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Tehtäessä kokeita selkärankaisilla eläimillä noudatetaan, mitä koe-eläintoiminnasta annettussa laissa (62/2006) ja sen nojalla koe-eläintoiminnasta säädetään.

6 luku

Viranomaiset

28 §

Yleinen ohjaus ja valvonta

Tämän lain täytäntöönpanon yleinen ohjaus ja valvonta kuuluvat maa- ja metsätalousministeriölle.

29 §

Valvontaviranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonnasta ja valvonnan järjestämisestä vastaa Elintarviketurvallisuusvirasto. Elintarviketurvallisuusvirasto käyttää valvonnassa apunaan työvoimaja elinkeinokeskusten maaseutuosastoja. Kasvinsuojeluaineiden maahantuontia ja maastavientä valvoo Elintarviketurvallisuusviraston ohella tullilaitos.

Elintarviketurvallisuusviraston tehtävänä on huolehtia kasvinsuojeluaineiden oikean käytön neuvonnan järjestämisestä ja koulutuksesta yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa.

30 §

Valtuutetut tarkastajat

Sen lisäksi, mitä 29 §:n 1 momentissa säädetään, Elintarviketurvallisuusvirasto voi käyttää valvonnassa apunaan valvontatehtävään kirjallisesti valtuuttamiaan tarkastajia, jotka toimivat Elintarviketurvallisuusviraston valvonnassa. Valtuutettuun tarkastajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan tämän lain mukaisia tehtäviä. Valtuutetulla tarkastajalla tulee olla valtuutuksen kohteena

olevan tehtävän hoitamiseksi riittävä kasvinsuojeluaineita koskeva tai muu lain noudattamisen valvonnan kannalta tarvittava ammattitaito.

Jos valtuutettu tarkastaja on hallintolain (434/2003) mukaan esteellinen suorittamaan tehtäväänsä, Elintarviketurvallisuusvirasto voi määrätä jonkun muun tilapäisesti suorittamaan hänen tehtäviään. Tilapäisesti määrättyyn sovelletaan, mitä valtuutetusta tarkastajasta säädetään.

Valtuutetun tarkastajan on tarkastusta suorittaessaan kiinnitettävä huomiota siihen, että toimija voi esittää tarkastajalle omat näkemyksensä äidinkielellään suomeksi, ruotsiksi tai saameksi. Jos toimija ei osaa kielilain (423/2003) mukaan käytettävää kieltä, tarkastajan on huolehdittava siitä, että tarkastus toimitetaan huolehtimalla hallintolain 26 §:n mukaisesti tarvittavasta tulkitsemisestä tai kääntämisestä. Valtuutetun tarkastajan tulee toiminnanharjoittajan niin vaatiessa esittää kirjallinen selvitys valtuutuksestaan.

7 luku

Valvonta

31 §

Valvonnan järjestämisen yleiset periaatteet

Kasvinsuojeluaineita on valvottava tasapuolisesti ja säännöllisesti. Valvontaa on tehostettava, jos on epäiltävissä, että valmiste tai toiminnanharjoittajan toiminta ei täytä tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä tai määrättyjä vaatimuksia. Valvontatoimenpiteiden on oltava tarkoituksenmukaisia, ja ne on sopivalla tavalla kohdistettava kasvinsuojeluaineiden valmistuksen, maahantuonnin, markkinoille saattamisen, markkinoinnin, varastoinnin, käytön ja käsittelyn eri vaiheisiin.

Valvontaviranomaisen on tarvittaessa annettava toiminnanharjoittajalle tarpeellisia ohjeita ja kehoituksia kasvinsuojeluaineita koskevien säännösten noudattamisesta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset valvonnan järjestämisen yleisistä periaatteista.

32 §

Valvontasuunnitelma

Elintarviketurvallisuusviraston on laadittava vuosittain valvontasuunnitelma valvonnan järjestämisestä. Valvontaa suunniteltaessa Elintarviketurvallisuusviraston tulee olla yhteistyössä työsuojelu-, terveydensuojelu- ja ympäristönsuojeluviranomaisten sekä tullilaitoksen kanssa.

Valvontasuunnitelmassa on määriteltävä suoritettavat tarkastukset, valvontakohdetyypit ja niiden tarkastustiheys. Lisäksi suunnitelmassa on esitettävä valvontakohdetyyppien riskinarvioinnin perusteet ja suunnitelman toteutumisen arvioinnin perusteet.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset valvontasuunnitelmasta ja sen sisällöstä.

33 §

Tarkastusoikeus

Valvontaviranomaisilla ja valtuutetuilla tarkastajilla on oikeus tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanemista ja noudattamisen valvontaa varten päästä kasvinsuojeluaineiden testaus-, valmistus-, varasto-, myynti- ja käyttöpaikkaan ja kasvinsuojeluaineiden kuljetusvälineisiin, tarkastaa 22 §:n 1 momentissa ja 23 §:n 2 momentissa tarkoitettua kirjanpitoa, toimittaa tarkastuksia sekä tarvittaessa ottaa kasvinsuojeluaineista ja niillä käsitellyistä tuotteista, maaperästä ja vedestä korvaukset tarpeellisia näytteitä tutkimuksia varten.

Kotirauhan piirissä tarkastuksen saa toimittaa ja näytteen ottaa vain viranomainen, ja tarkastus saadaan toimittaa ja näyte ottaa vain, jos se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja on perusteltua syytä epäillä jonkun syyllistyneen 45 tai 47 §:ssä tarkoitettuun tekoon.

34 §

Tiedonsaantioikeus

Valvontaviranomaisella sekä valtuutetuilla tarkastajilla on oikeus saada toiminnanharjoittajalta sekä 25 §:ssä tarkoitetuilta laitok-

silta ja 26 §:ssä tarkoitettun luvan haltijalta tässä laissa tarkoitettua valvontaa varten välttämättömät tiedot ja asiakirjat.

35 §

Euroopan yhteisön tarkastajat

Mitä 33 ja 34 §:ssä säädetään Suomen viranomaisen tarkastus- ja tiedonsaantioikeudesta, koskee myös Euroopan yhteisön tarkastajia. Euroopan yhteisön tarkastajien on näissä tarkastuksissa toimittava yhteistyössä Elintarviketurvallisuusviraston kanssa.

36 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tässä laissa säädettyä tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön liike- tai ammatillisaisuudesta tai taloudellisesta asemasta luovuttaa:

1) syyttäjä- ja poliisiviranomaisille pakkokeinolain (450/1987) 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettua rikoksen selvittämiseksi;

2) 28 §:ssä ja 29 §:n 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten;

3) yhteisön lainsäädännössä tai Suomea sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa tarkoitetuille ulkomaisille toimielimille ja tarkastajille, kun yhteisön lainsäädännössä tai sopimuksessa niin edellytetään.

37 §

Tiedonantovelvollisuus

Jos valvontaviranomainen tai valtuutettu tarkastaja tietää tai tällä on syytä epäillä, että kasvinsuojeluaineena käytetään muuta kuin kasvinsuojeluaineeksi hyväksyttyä ainetta taikka että kasvinsuojeluaineen käyttö voi aiheuttaa vaaraa ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle taikka ympäristölle, on valvontaviranomaisen salassapitosäännösten estämättä ilmoitettava tästä välittömästi vaaran luonteen mukaan toimivaltaiselle elintarvike-, ympä-

ristö-, työsuojelu-, pelastus- tai poliisiviranomaiselle.

Havaitsemistaan kasvinsuojeluaineista, joiden hyväksyminen on peruutettu tai muutoin lakannut, valvontaviranomaisen ja valtuutetun tarkastajan tulee ilmoittaa valmisteen hävittämistä varten kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

38 §

Virka-apu

Valvontaviranomaisella on oikeus saada virka-apua tulliviranomaisilta sekä poliisi- ja pelastusviranomaisilta tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisten tehtävien suorittamiseksi.

39 §

Kasvinsuojeluainerekisteri ja -luettelo

Elintarviketurvallisuusviraston pitämään kasvinsuojeluainerekisteriin merkitään hyväksytyistä kasvinsuojeluaineista valvontaa varten seuraavat tiedot:

- 1) luvanhaltija ja tämän mahdollinen edustaja yhteystietoineen;
- 2) valmisteen nimi;
- 3) valmisteen tehoaine ja sen määrä;
- 4) valmisteen käyttötarkoitus;
- 5) valmisteen käyttöohjeet, käytön rajoitukset, varoitusmerkinnät ja muut myyntipäällysmerkinnät;
- 6) valmisteen hyväksymisen voimassaoloa koskevat tiedot;
- 7) 22 §:n 2 momentissa tarkoitetut vuosittain markkinoille saatettujen tai rinnakkaisuontivalmisteena tuotujen kasvinsuojeluainemäärit.

Elintarviketurvallisuusvirasto julkaisee 1 momentissa tarkoitettujen tietojen perusteella yleisön käyttöön tarkoitetun hyväksytyjä kasvinsuojeluaineita koskevan kasvinsuojeluaineluettelon. Jos luvanhaltijana on yksityinen henkilö, luettelossa ei ilman hänen suostumustaan saa olla hänen kotiosoitettaan tai muita yhteystietojaan.

Tässä laissa tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla on oikeus valvontaa varten käyttää kasvinsuojeluainerekisteriä. Rekisteröidyn

luonnollisen henkilön 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetut henkilötiedot poistetaan rekisteristä kymmenen vuoden kuluttua siitä, kun kasvinsuojeluaineen hyväksymisen voimassaolo on lakannut. Henkilötietojen keräämiseen ja tallettamiseen sekä rekisteriin tallennettujen tietojen käyttämiseen ja luovuttamiseen sovelletaan muutoin, mitä henkilötietolaissa ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

Rekisteröintimenettelystä, rekisterin ylläpidosta ja rekisteriin merkittävistä valmistetta koskevista teknisistä tiedoista voidaan säätää tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

40 §

Valvonnan tulosten julkaiseminen

Elintarviketurvallisuusvirasto julkaisee valvonnan tulokset. Edellä 36 §:ssä tarkoitettuja salassa pidettäviä tietoja ei kuitenkaan saa julkaista.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset valvonnan tulosten julkaisemisesta.

8 luku

Hallinnolliset pakkokeinot ja seuraamukset

41 §

Määräys

Jos toiminnanharjoittaja ei noudata tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä, eivätkä puutteet täytä 42 §:ssä tarkoitetun kiellon antamisen edellytyksiä, 29 §:n 1 momentissa tarkoitettu valvontaviranomainen voi määrätä tämän asian laatuun nähden riittävässä määräajassa täyttämään velvollisuutensa.

42 §

Kielto

Elintarviketurvallisuusvirasto voi kieltää:

- 1) kasvinsuojeluaineen valmistuksen, varastoinnin, markkinoille saattamisen, käytön,

maahantuonnin tai maastaviennin, jos kasvinsuojeluaine ei täytä tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä tai määrättyjä vaatimuksia;

2) kasvinsuojeluaineen markkinoille saatamisen tai käytön, jos kasvinsuojeluaineen voidaan perustellusti epäillä aiheuttavan välittömän vaaran tai uhan ihmisten tai eläinten terveydelle tai ympäristölle;

3) kasvinsuojeluaineen markkinoille saatamisen tai käytön, jos valmisteen myyntipäälysmerkinnöissä on sellainen puute tai virhe, että siitä saattaa aiheutua vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai ympäristölle;

4) kasvinsuojeluaineella käsitellyn korjaamatta olevan sadon käyttämisen elintarvikkeeksi tai eläinten rehuksi, jos käyttämisestä saattaa aiheutua vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

Kielto on viipymättä peruutettava, jos sen perusteena oleva puutteellisuus on poistettu tai epäkohta korjattu taikka jos kielto ei ole enää muutoin tarpeen.

Jos asia ei siedä viivytystä, Elintarviketurvallisuusviraston lisäksi muu 29 §:n 1 momentissa tarkoitettu valvontaviranomainen voi määrätä tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettua väliaikaisesti. Väliaikainen kielto on saatettava viivytyksettä Elintarviketurvallisuusviraston ratkaistavaksi. Kielto raukeaa, jos Elintarviketurvallisuusvirasto ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua päätöstä viikon kuluessa kiellon antamisesta.

43 §

Hävittämis- ja maastavientimääräys

Jos kasvinsuojeluaineen valmistus, varastointi, markkinoille saattaminen, käyttö, maahantuonti tai maastavienti on 42 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla kielletty, Elintarviketurvallisuusvirasto voi määrätä kasvinsuojeluaineen käsiteltäväksi hyväksymällään tavalla uudelleen, hävitettäväksi tai palautettavaksi lähettäjämahan.

Jos korjaamattoman sadon käyttäminen elintarvikkeeksi tai eläinten rehuksi on 42 §:n nojalla kielletty, Elintarviketurvallisuusvirasto voi määrätä korjaamattoman sadon hävitettäväksi.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun

päätökseen voidaan liittää ehtoja sen täytäntöönpanossa noudatettavasta menettelystä. Toiminnanharjoittaja, jonka virheellisen menettelyn vuoksi hävittämis- tai maastavientimääräys on annettu, vastaa täytäntöönpanon aiheuttamista kustannuksista.

44 §

Uhkasakko ja teettäminen

Elintarviketurvallisuusvirasto voi tehostaa 41 §:ssä tarkoitettua määräystä, 42 §:n 1 momentissa tarkoitettua kieltoa tai 43 §:ssä tarkoitettua hävittämistä tai maastavientimääräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella. Uhkasakkoa, teettämishukkaa ja teettämistä koskevassa asiassa noudatetaan, mitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

45 §

Kasvinsuojeluainerikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) laiminlyö 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua hyväksymisen hakemisen,

2) laiminlyö 22 §:n 1 momentissa tai 23 §:n 2 momentissa säädetyn kirjanpitovelvollisuuden,

3) 23 §:n 1 momentin vastaisesti luovuttaa myymälästä käyttöä varten erityistä vaaraa terveydelle tai ympäristölle aiheuttavaa kasvinsuojeluainetta ilman tutkintotodistuksen esittämistä,

4) laiminlyö 22 §:n 2 momentissa säädetyn markkinoille saatettujen tai rinnakkaistuontivalmisteena tuotujen kasvinsuojeluaineiden määriä koskevan ilmoitusvelvollisuuden,

5) laiminlyö 24 §:ssä säädetyn ilmoituksen kasvinsuojeluaineiden tai niiden sisältämien tehoaineiden mahdollisista vaarallisista vaikutuksista ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön,

6) laiminlyö 26 §:n 1 momentissa tarkoitettua luvan hakemisen tai 26 §:n 3 momentissa tarkoitettua ilmoituksen tekemisen,

7) laiminlyö 26 §:n 4 momentissa tarkoitettua kokeen keskeyttämisvelvollisuuden tai ilmoitusvelvollisuuden,

8) rikkoo 41 §:n nojalla annettua määräystä tai 42 §:n 1 momentin nojalla annettua kieltoa taikka

9) rikkoo 43 §:n nojalla annettua hävittämis- tai maastavientimääräystä,
on tuomittava, jollei laiminlyöntiä tai teosta aiheutunutta vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai ympäristölle ole pidettävä vähäisenä taikka jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *kasvinsuojeluainerikkomuksesta* sakkoon.

46 §

Rikosilmoituksen tekeminen

Elintarviketurvallisuusvirasto tekee 29 §:n 1 momentissa tarkoitettujen viranomaisten ja valtuutettujen tarkastajien puolesta rikosilmoituksen epäilyistä kasvinsuojeluainerikkomuksesta. Ilmoitus voidaan jättää tekemättä rikkomuksesta, jota on kokonaisuutena pidettävä ilmeisen vähäisenä.

47 §

Rangaistuksia koskevat viittaussäännökset

Rangaistus vastoin tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä tehdystä ympäristön turmelemisesta säädetään rikoslain (39/1889) 48 luvun 1—4 §:ssä. Rangaistus vastoin tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä tehdystä terveysrikoksesta säädetään rikoslain 44 luvun 1 §:ssä. Rangaistus kasvinsuojeluaineen varomattomasta käsittelystä säädetään rikoslain 44 luvun 12 §:ssä.

9 luku

Erinäiset säännökset

48 §

Vaatus liike- ja ammattisalaisuuden suojaamiseksi

Kasvinsuojeluaineen hyväksymistä hakevan on hakemuksessaan erikseen mainittava liike- ja ammattisalaisuuksiksi katsomansa tiedot, jotka hän vaatii pidettäväksi salassa muilta kuin hakemuksen käsittelyyn osallis-

tuilta viranomaisilta. Vaatimuksen esittäjän on perusteltava vaatimuksensa.

49 §

Liike- ja ammattisalaisuuden rajaus

Sen estämättä, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään liike- tai ammattisalaisuudesta, kasvinsuojeluaineen hyväksymishakemuksen käsittelyä varten annetuista tai laadituista tiedoista, salassa pidettäviä eivät ole:

1) valmisteen tai sen tehoaineen nimi taikka tehoaineen pitoisuus valmisteessa;

2) valmisteessa vaaralliseksi luokitellun aineen nimi;

3) tiedot valmisteen ja tehoaineen fysikaalisista ja kemiallisista ominaisuuksista;

4) määrittämenetelmät kasvinsuojeluaineen sisältämien tehoaineiden laadun ja määrän sekä kasvinsuojeluaineen käytöstä aiheutuvien jäämien selvittämiseksi;

5) yhteenveto niiden tutkimusten tuloksista, joilla tuotteen tehokkuus ja sen vaaratomuus ihmisille, eläimille, kasveille ja ympäristölle on todettu;

6) tiedot keinoista, joilla tehoaine tai kasvinsuojeluaine tehdään vaarattomaksi;

7) tiedot suositeltavista menetelmistä vaarojen vähentämiseksi ja muista varotoimenpiteistä;

8) tiedot menetelmistä tuotteen ja sen pakkauksen hävittämiseksi;

9) tiedot kasvinsuojeluaineiden käsittelyn, varastoinnin ja kuljetuksen aikana vahingossa tapahtuvien läikkymisten tai vuotojen vuoksi toteutettavista puhdistustoimenpiteistä;

10) tiedot henkilövahinkojen yhteydessä annettavasta ensiavusta ja lääkehoidosta.

Liike- tai ammattisalaisuutena pidettäviä tietoja saa käyttää toisen hakijan eduksi vain, jos ensimmäinen hakija on siihen suostunut. Hakemuksen yhteydessä toimitettuja tutkimustietoja ja -tuloksia saa käyttää toisen hakijan eduksi vain, jos ensimmäinen hakija on siihen suostunut tai jos aika, josta säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella, on kulunut tehoaineen tai valmisteen hyväksymisestä. Tarkemmat säännökset tietojen käytöstä toisen hakijan eduksi annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella

sen mukaan kuin kasvinsuojeluaineita koskevassa yhteisön lainsäädännössä säädetään.

50 §

Erityistä vaaraa terveydelle tai ympäristölle aiheuttavien kasvinsuojeluaineiden luokittelu

Elintarviketurvallisuusvirasto luokittelee erityistä vaaraa terveydelle tai ympäristölle aiheuttavat kasvinsuojeluaineet. Tällaiseksi kasvinsuojeluaineeksi luokitellaan kemikaalilain 11 §:ssä tarkoitettu terveydelle tai ympäristölle vaarallinen kasvinsuojeluaineena käytettävä kemikaali, johon sen olomuotoon tai käyttötapaan kasvinsuojeluaineena käytettäessä liittyy erityinen vaara terveydelle tai ympäristölle.

51 §

Neuvottelukunta

Maa- ja metsätalousministeriö asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan neuvottelukunnan, jonka tehtävänä on seurata kehitystä kasvinsuojeluaineita koskevissa asioissa, antaa lausuntoja sekä tehdä asiaa koskevia esityksiä ja aloitteita, ei kuitenkaan niissä asioissa, jotka on käsiteltävä valtioneuvoston Euroopan unionin asioiden käsittelyä varten säädettyssä järjestyksessä.

52 §

Täytäntöönpano

Tämän lain nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

53 §

Perittävät maksut

Tämän lain mukaisista viranomaisen suoritteista peritään valtiolle maksuja valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädettyjen perusteiden mukaan.

Kasvinsuojeluaineeksi hyväksymisestä peritään maksu 50 prosentilla alennettuna, jos kasvinsuojeluaineen käyttökohteeksi tarkoi-

tettujen viljelykasvien yhteenlaskettu pinta-ala hyväksymistä haettaessa on enintään 5 000 hehtaaria, ja 80 prosentilla alennettuna, jos kasvinsuojeluaineen käyttökohteeksi tarkoitettujen viljelykasvien yhteenlaskettu pinta-ala hyväksymistä haettaessa on enintään 2 000 hehtaaria.

Viljelykasvien yhteenlasketun pinta-alan määrittämisessä käytetään maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksen painettua Suomen virallista tilastoa puutarhakasveista (Puutarhayritysrekisteri) ja peltokasveista (Maatilaritysrekisteri) sekä Elintarviketurvallisuusviraston ylläpitämää Suomen virallista tilastoa metsänviljelyaineistosta. Pinta-alana käytetään viiden viimeisen vuoden lukujen keskiarvoa.

54 §

Palkkiot ja kustannusten korvaukset

Elintarviketurvallisuusvirasto suorittaa valtuuttamilleen tarkastajille tämän lain mukaisista tarkastuksista palkkiota ja kustannusten korvausta.

55 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Edellä 53 §:ssä tarkoitettua maksua koskevaan muutoksenhakuun sovelletaan, mitä valtion maksuperustelaissa säädetään.

Edellä 42 §:n 3 momentissa tarkoitettua väliaikaista kieltoa koskevaan päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

10 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

56 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tällä lailla kumotaan 23 päivänä touko-

kuuta 1969 annettu torjunta-ainelaki (327/1969) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen (*kumottu laki*). Kumotun lain nojalla annetut maa- ja metsätalousministeriön päätökset ja asetukset jäävät kuitenkin edelleen voimaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

57 §

Siirtymäsäännökset

Tämän lain voimaan tullessa torjunta-ainelautakunnassa vireillä olevat kasvinsuojeluaineen hyväksymistä ja rekisteröintiä koskevat hakemukset siirretään tämän lain voimaan tullessa Elintarviketurvallisuusvirastolle käsiteltäviksi tämän lain mukaisessa järjestyksessä. Tämän lain voimaan tullessa Elintarviketurvallisuusvirastossa tai torjunta-ainelautakunnassa vireillä olevat muita torjunta-aineita (biosidit) koskevat hakemukset siirretään tämän lain voimaan tullessa kemikaalilain mukaan toimivaltaisille viranomaisille käsiteltäviksi kemikaalilain mukaisessa järjestyksessä. Elintarviketurvallisuusviraston hallussa olevat muita torjunta-aineita koske-

vat hyväksymisasiakirjat siirretään tämän lain voimaan tullessa kemikaalilain mukaan toimivaltaisille viranomaisille.

Kumotun lain nojalla kasvinsuojeluaineelle tai muulle torjunta-aineelle annettu hyväksyminen ja rekisteröinti ovat voimassa hyväksymistä koskevan päätöksen mukaisesti.

Kumotun lain nojalla annettu lupa tutkimus- ja kehitystarkoituksiin suoritettavaan kokeeseen, joka edellyttää hyväksymättömän kasvinsuojeluaineen päästämistä ympäristöön, on voimassa lupaa koskevien ehtojen mukaisesti.

Kumotun lain nojalla kasvinsuojeluaineiden biologista tehokkuutta ja käyttökelpoisuutta testaavalle laitokselle annettu virallinen hyväksyminen on voimassa hyväksymistä koskevan päätöksen mukaisesti.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevien kasvinsuojeluaineen hyväksymistä koskevien hakemusten käsittelystä peritään kumotun lain 7 §:n 1 momentin 1 kohdan mukainen maksu. Ennen tämän lain voimaantuloa hyväksyttyjä kasvinsuojeluaineita koskeviin maksuihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä tämän lain voimaantuloa edeltävältä ajalta.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1260

Laki**kemikaalilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 14 päivänä elokuuta 1989 annetun kemikaalilain (744/1989) 27 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1198/1999, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, ja lakiin uusi 30 h § seuraavasti:

6 luku

Biosidivalmisteet

27 §

Hyväksymisen edellytykset

Tarkemmat säännökset 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua tehoainetta sisältävien biosidivalmisteiden markkinoilta poistamisen ja hyväksymisen hakemisen määräaajoista sekä näiden biosidivalmisteiden käytön ehtoista ja muista niiden hyväksymiseen vaikuttavista tiedoista annetaan ympäristöministeriön asetuksella sen mukaan kuin niistä säädetään biosididirektiivissä.

30 h §

Eräiden biosidivalmisteiden hyväksyminen

Toimivaltainen viranomainen voi määrätä ajaksi hyväksyä kärpäshävitteenä tai hyön-

teisten karkotusaineena käytettävän biosidivalmisteen ja asunnoissa, karjasuojissa, varastoissa tai muissa sisätiloissa esiintyvien tuhoeläinten torjuntaan käytettävän biosidivalmisteen sekä muun niihin käyttötarkoituksen perusteella rinnastettavan biosidivalmisteen markkinoille luovuttamisen, vaikka valmisteen sisältämää tehoainetta ei ole hyväksytty biosididirektiivin liitteeseen I, IA tai IB, jos tehoaine on mainittu kyseisessä käyttötarkoituksessa biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta ja asetuksen (EY) N:o 1896/2000 muuttamisesta annetun komission asetuksen 2032/2003/EY liitteessä II. Hyväksymistä voidaan hakea, kunnes tehoaineen sisällyttämisestä biosididirektiivin liitteeseen I, IA tai IB on tehty päätös mainitussa direktiivissä säädettyä menettelytapaa käytäten. Hyväksymisen edellytyksenä on, että biosidivalmiste täyttää 27 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa säädettyt hyväksymisen edellytykset. Tällaisten biosidivalmisteiden hyväksymisessä tai markkinoilta poistamisessa

HE 147/2006
 MmVM 10/2006
 EV 164/2006

noudatetaan tehoainetta koskevassa päätöksessä asetettua määräaika.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun biosidivalmisteeseen sovelletaan muutoin, mitä 25, 26, 28—30, 30 e ja 30 g §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä ole-

vien 30 h §:n 1 momentissa tarkoitettujen biosidivalmisteiden hyväksymistä koskevien hakemusten käsittelystä peritään kumotun torjunta-ainelain (327/1969) 7 §:n 1 kohdan 1 momentin mukainen maksu. Ennen tämän lain voimaantuloa hyväksytyjä valmisteita koskeviin maksuihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä tämän lain voimaantuloa edeltävältä ajalta.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1261

Laki**rikoslain 44 luvun 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 44 luvun 1 §, sellaisena
 kuin se on laissa 400/2002, seuraavasti:

44 luku

Terveyttä ja turvallisuutta vaarantavista rikoksista

1 §

Terveysrikos

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta

1) kasvinsuojeluaineista annetun lain (1259/2006),

2) kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain (75/2004),

3) kemikaalilain (744/1989),

4) terveydensuojelulain (763/1994) tai

5) elintarvikelain (23/2006)

taikka niiden nojalla annetun säännöksen tai yleisen tai yksittäistapausta koskevan määräyksen vastaisesti valmistaa, käsittelee, tuo tai tahallaan yrittää tuoda maahan, pitää hallussaan, varastoi, kuljettaa, pitää myynn-

nissä, välittää tai luovuttaa tavaraa tai ainetta siten, että teko on omiaan aiheuttamaan vaaraa toisen hengelle tai terveydelle, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *terveysrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

Jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, terveysrikoksesta tuomitaan myös se, joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain taikka sen nojalla annetun säännöksen tai yleisen tai yksittäistapausta koskevan määräyksen vastaisesti suorittaa, pitää myynnissä tai muutoin elinkeinotoimintansa yhteydessä luovuttaa kuluttajapalveluksen siten, että teko on omiaan aiheuttamaan vaaraa toisen hengelle tai terveydelle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 mikuuta 2007.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

HE 147/2006
 MmVM 10/2006
 EV 164/2006

N:o 1262

Laki**sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tässä laissa säädetään sairausvakuutuslain (1224/2004) 18 luvun 4 §:ssä tarkoitetun vakuutetulta perittävän sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja kansaneläkelain (347/1956) 3 §:ssä tarkoitetun työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista.

2 §

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu on 1,28 prosenttia kunnallisverotuksessa verotettavasta ansiotulosta ja muusta sairausvakuutuslain 18 luvun 14 ja 16—19 §:ssä tarkoitettua maksuperusteesta.

Jos vakuutettu saa muuta kuin sairausvakuutuslain 18 luvun 15—18 §:ssä tarkoitettua ansiotuloa, häneltä peritään tästä tulosta sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua 0,17 prosenttia sairaanhoitomaksun maksuperusteen ja sairausvakuutuksen päivärahamaksun maksuperusteen erotuksesta.

3 §

Työnantajan kansaneläkemaksu on yksityisellä työnantajalla sekä sellaisella valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (1185/2002):

- 1) I maksuluokassa 0,901 prosenttia;
- 2) II maksuluokassa 3,101 prosenttia;
- 3) III maksuluokassa 4,001 prosenttia.

Muilla työnantajilla kansaneläkemaksu on 1,951 prosenttia.

Työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa (366/1963) tarkoitetun palkan perusteella.

4 §

Työnantajan kansaneläkemaksun maksuluokka määräytyy kalenterivuotta toiseksi edeltävältä verovuodelta toimitettua verotusta varten annetussa veroilmoituksessa ilmoitettujen kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tehtyjen säännönmukaisten poistojen ja samana verovuonna kansaneläkemaksun perusteena olleiden palkkojen perusteella. Maksuluokka määräytyy edellä mainittujen palkkojen ja poistojen määrien perusteella myös silloin, kun työnantaja on verovuonna ollut vapautettu suorittamasta työnantajan kansaneläkemaksua. Jos sanotulta verovuodelta ei ole toimitettu verotusta, käytetään sitä edeltävältä verovuodelta toimitetun verotuksen tietoja sekä vastaavana aikana kansaneläkemaksun perusteena olleita palkkoja.

Työnantajan kansaneläkemaksun II maksuluokkaan kuuluu liiketoimintaa harjoittava yksityinen työnantaja, joka on velvollinen suorittamaan valtiolle tuloveroa, sekä tuloverolain (1535/1992) 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu liiketoimintaa harjoittava elinkeinoyhtymä, jos edellä 1 momentissa tarkoitettujen poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia maksetuista palkoista. Liiketoimintaa harjoittava yksityinen työnantaja ja liiketoimintaa harjoittava elinkeinoyhtymä kuuluvat III maksuluokkaan, jos edellä 1 momentissa tarkoitettujen poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla yli 30 prosenttia maksetuista palkoista. Muut yksityiset työnantajat kuuluvat I maksuluokkaan.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään yksityisestä työnantajasta, koskee vastaavasti sellaista valtion liikelaitosta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

5 §

Työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan suomalaiseen työnantajaan sovellettavan maksuluokan mukaisena myös silloin, kun tämä suorittaa työnantajan sosiaaliturvamaksun ulkomaisen työnantajan puolesta siten kuin työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 3 §:n 3 momentissa säädetään.

6 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tämän lain 2 §:n 1 momentin mukaista maksuprosenttia sovelletaan vuodelta 2007 perittävään sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksuun ja 3 §:n mukaisia maksuprosentteja sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 maksettavan palkan perusteella suoritettavaan työnantajan kansaneläkemaksuun.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 1263

Laki**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 ja 13 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 4 §:n 3 momentti ja 13 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1114/2005, ja
lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

4 §

Edellä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun palkkaan ei kuitenkaan lueta sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä.

Jos vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantyötuloa tai hän on rajoitetusti verovelvollinen, työnantajan sosiaaliturvamaksun perusteena käytetään 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua ulkomaantyötulon sekä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua palkan ja korvauksen sijasta sitä työeläkelaeissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkemaksujen perusteena (*vakuutuspalkka*), edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työeläkelakien perusteella.

13 §

Työnantajalla, joka on maksamansa palkan perusteella hakemuksesta saanut sairausvakuutuslain nojalla päivärahaetuutta tai lakisääteisen tapaturma- tai liikennevakuutuksen mukaista päivärahaa taikka työeläkelakien mukaista työeläkettä, kuntoutusrahaa tai työkyvyttömyyseläkettä ja siihen liittyvää kuntoutuskorotusta, on oikeus saada verovirastolta takaisin suorittamansa sosiaaliturvamaksu siltä osin kuin se vastaa työnantajalle maksettua päivärahaa, eläkettä, kuntoutusrahaa tai kuntoutuskorotusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 2007.

Tämän lain 13 §:n 2 momenttia sovelletaan myös ennen tämän lain voimaantuloa vuonna 2006 maksettuihin työnantajan sosiaaliturvamaksuihin.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 1264

Laki**sairausvakuutuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 18 luvun 6 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1113/2005,
muutetaan 11 luvun 2 §:n 1 momentin 3 kohta, 18 luvun 18 § sekä 34 §:n otsikko ja 1 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat viimeksi mainitussa laissa, sekä
lisätään 18 luvun 16 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti seuraavasti:

11 luku

Päivärahaetuuksien määrä

2 §

Työtulo

Tässä laissa päivärahan perusteena olevalla työtulolla tarkoitetaan:

3) työeläkelaeissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luetavan työansion ja eläkemaksujen perusteena (*vakuutuspalkka*).

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

16 §

Rajoitetusti verovelvollisen Suomessa saama palkkatulo maksuperusteena

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun palkkaan ei kuitenkaan lueta 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä.

18 §

Vakuutuspalkka maksuperusteena

Jos vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantyötuloa, hänen sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksunsa määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään ulkomaantyötulon sijasta työeläkelaeissa tarkoitettua vakuutuspalkkaa, edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työeläkelakien perusteella.

Vakuutuspalkkaa käytetään ulkomailta saadun palkkatulon sijasta myös ulkomailla työskentelevän rajoitetusti verovelvollisen sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksun määräytymisen ja suorittamisen perusteena, jos vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työeläkelakien perusteella.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1264

34 §

*Vakuutetun sairausvakuutusmaksun
tilittäminen*

Verohallinto tilittää vakuutetun sairausvakuutusmaksut verontilityslaissa (532/1998) säädetyllä tavalla Kansaneläkelaitokselle. Verohallinnon tulee tilittää Kansaneläkelaitok-

selle rajoitetusti verovelvollisilta perityt sairausvakuutusmaksut niiden kertymisvuotta seuraavan vuoden kesäkuussa tehtävän tilityksen yhteydessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1259—1264, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2006

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904